

Decizie nr. 22/2011

din 17/10/2011

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 813
din 17/11/2011

privind recursul in interesul legii ce formeaza
obiectul Dosarului nr. 24/2011

INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE COMPLETUL COMPETENT SA JUDECE RECURSUL IN INTERESUL LEGII

Dosar nr. 24/2011

Rodica Aida Popa	- vicepresedintele Inaltei Curti de Casatie si Justitie, presedintele completului
Lavinia Curelea	- presedintele Sectiei I civile
Corina Michaela Jijiie	- presedintele Sectiei penale
Gabriela Victoria Birsan	- presedintele Sectiei de contencios administrativ si fiscal
Adrian Bordea	- presedintele Sectiei a II-a civile
Raluca Moglan	- judecator Sectia I civila
Romanita Vranceanu	- judecator Sectia I civila
Bianca Elena Tandarescu	- judecator Sectia I civila
Cretu Dragu	- judecator Sectia I civila
Carmen Elena Popoiag	- judecator Sectia I civila
Florentin Sorin Dragut	- judecator Sectia I Civila - judecator raportor
Corina Alina Corbu	- judecator Sectia de contencios administrativ si fiscal
Carmen Frumuselu	- judecator Sectia de contencios administrativ si fiscal - judecator raportor
Iuliana Riciu	- judecator Sectia de contencios administrativ si fiscal
Gabriela Bogasiu	- judecator Sectia de contencios administrativ si fiscal
Liliana Visan	- judecator Sectia de contencios administrativ si fiscal
Gheorghita Lutac	- judecator Sectia de contencios administrativ

si fiscal

Viorica Trestianu	- judecator Sectia a II-a civila
Elena Daniela Marta	- judecator Sectia a II-a civila
Roxana Popa	- judecator Sectia a II-a civila
Aurelia Motea	- judecator Sectia a II-a civila
Maura Olaru	- judecator Sectia a II-a civila
Minodora Condoiu	- judecator Sectia a II-a civila
Vasile Alixandri	- judecator Sectia penala
Mariana Ghena	- judecator Sectia penala

Completul competent sa judece recursul in interesul legii ce formeaza obiectul Dosarului nr. 24/2011 este legal constituit conform dispozitiilor art. 330⁶ alin. 1 si 2 din Codul de procedura civila, modificat si completat prin Legea nr. 202/2010, si ale art. 27² alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea si functionarea administrativa a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare.

Conform dispozitiilor art. 330⁶ alin. (8) din Codul de procedura civila, la sedinta de judecata participa toti judecatorii Completului competent sa judece recursul in interesul legii.

Sedinta completului este prezidata de doamna judecator Rodica Aida Popa, vicepresedintele Inaltei Curti de Casatie si Justitie.

Procurorul general al Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie este reprezentat de doamna procuror Antonia Eleonora Constantin, procuror-sef adjunct al Sectiei judiciare - Serviciul judiciar civil.

La sedinta de judecata participa doamna Niculina Vrancut, magistrat-asistent in cadrul Sectiilor Unite, desemnata in conformitate cu dispozitiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea si functionarea administrativa a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare.

Inalta Curte de Casatie si Justitie - Completul competent sa judece recursul in interesul legii a luat in examinare recursul in interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curtii de Apel Galati privind competenta functionala a tribunalelor (civil sau comercial si de contencios administrativ si fiscal) in solutionarea recursului in materie de contestatie la executare propriu-zisa, prevazuta de dispozitiile art. 399 din Codul de procedura civila.

Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin a sustinut punctul de vedere exprimat in scris si deus la dosar de procurorul general al Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie cu referire la hotararile judecatoresti anexate acestui punct de vedere.

INALTA CURTE,

deliberand asupra recursului in interesul legii, constata urmatoarele:

1. Problema de drept ce a generat practica neunitara

Prin recursul in interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curtii de Apel Galati s-a aratat ca la nivelul tribunalelor din raza teritoriala a Curtii de Apel Galati exista o practica neunitara in ceea ce priveste competenta functionala a tribunalelor (civil sau comercial si de contencios administrativ si fiscal) in solutionarea recursului in materia contestatiei la executare propriu-zise, prevazute de art. 399 din Codul de procedura civila.

2. Examenul jurisprudential

Se sustine in cuprinsul recursului in interesul legii ca tribunalele din raza teritoriala a Curtii de Apel Galati au solutionat in mod divergent problema competentei functionale a sectiilor din cadrul aceleiasi instante, investite cu solutionarea recursurilor in materia contestatiei la executare propriu-zisa, reglementata de dispozitiile art. 399 din Codul de procedura civila.

3. Solutiile pronuntate de instanțele judecătorești

3.1. Într-o primă opinie s-a considerat că secția competentă să soluționeze contestația la executare propriu-zisă este cea comercială și/sau de contencios administrativ, în funcție de natura litigiului.

În susținerea acestei opinii s-a avut în vedere, ca prim argument, necesitatea respectării principiului specializării judecătorului.

S-a mai reținut că etapa executării este ultima în cadrul procesului civil și, atâta vreme cât se recunoaște competența funcțională a secției comerciale și/sau de contencios administrativ de a judeca în fond/cai de atac acțiunile privitoare la actele juridice comerciale sau administrative fiscale, nu ar fi logic ca faza finală a procesului să intre în competența altei secții, creându-se astfel o deosebire artificială între faza judecării și cea a executării.

În contextul examinat au fost invocate și considerentele referitoare la principiul specializării, reținute în Decizia nr. XV/2007, pronunțată de Înalta Curte de Casă și Justiție, constituită în Secții Unite.

S-a mai apreciat că din interpretarea dispozițiilor generale ale art. 2 alin. 3 din Codul de procedură civilă, în raport cu cele speciale ale art. 10 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2011 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu rezultă că ar fi exclusă competența Secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului de a soluționa astfel de recursuri, în condițiile în care competența în prima instanță revine judecătoriei.

Totodată, s-a invocat ca argument și natura specială, derogatorie de la dreptul comun, reprezentat de Codul de procedură civilă, a dispozițiilor Codului de procedură fiscală, care reprezintă sediul materiei pentru contestația la executare, în situația în care titlul executoriu este un act administrativ fiscal și care nu conține nicio normă de trimitere la Codul de procedură civilă.

3.2. Într-o altă opinie, contestația la executare se soluționează de secția civilă a tribunalului, deoarece în cadrul acesteia se analizează aspectele ce vizează modul de aplicare și interpretare a dispozițiilor legale privitoare la executarea silită, ce constituie ultima fază a procesului civil, indiferent de natura sau materia juridică în cadrul căreia s-a emis titlul executoriu.

Cat privește împrejurarea că, în considerentele Deciziei nr. XV/2007 a Înaltei Curți de Casă și Justiție, constituită în Secții Unite, s-a exprimat opinia că, în anumite situații, ar trebui ca anumite recursuri în materia contestației la executare să se judece la secția comercială, s-a considerat că nu pot fi aplicabile dispozițiile deciziei în interesul legii menționate, deoarece obiectul examinării în acel caz l-au constituit divergentele jurisprudențiale referitoare la competența materială de soluționare a diverselor categorii de contestații la executare, iar nu soluțiile diferite privind competența funcțională a secțiilor din cadrul aceleiași instanțe - cazul în speta.

Pe de altă parte, s-a reținut că ceea ce produce efecte obligatorii pentru instanțe este dispozitivul deciziei în interesul legii, iar nu considerentele acesteia, mai ales acele părți din considerente care excedează limitelor sesizării.

4. Raportul asupra recursului în interesul legii

Proiectul de soluție propus prin raportul în cauză a vizat respingerea sesizării Colegiului de conducere al Curții de Apel Galați, privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2 pct. 3 din Codul de procedură civilă, raportat la prevederile art. 399-400 din Codul de procedură civilă, întrucât nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 329 și art. 330⁵ din Codul de procedură civilă.

5. Înalta Curte:

Înainte de a proceda la o analiză în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casă și Justiție constată că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a recursului în interesul legii față de prevederile art. 329 din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 329 din Codul de procedură civilă "Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casă și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului Justiției, colegiul de

conducere al Inaltei Curti de Casatie si Justitie, colegiile de conducere ale curtilor de apel, precum si Avocatul Poporului au indatorirea sa ceara Inaltei Curti de Casatie si Justitie sa se pronunte asupra problemelor de drept care au fost solutionate diferit de instantele judecatoresti", iar conform art. 3305 din acelasi act normativ, "Recursul in interesul legii este admisibil numai daca se face dovada ca problemele de drept care formeaza obiectul judecatii au fost solutionate in mod diferit prin hotarari judecatoresti irevocabile, care se anexeaza cererii".

Din aceste dispozitii legale rezulta ca obiectul recursului in interesul legii vizeaza problemele de drept care au fost solutionate diferit prin hotarari judecatoresti irevocabile.

Recursul in interesul legii poate avea ca obiect numai acele parti din hotarari care se refera la probleme de drept ce au primit o solutionare diferita din partea instantelor; per a contrario, nu poate avea ca obiect elemente de fapt ale cauzei sau chestiuni de organizare si functionare administrativa a instantelor.

O alta conditie de admisibilitate a recursului in interesul legii este existenta unor hotarari judecatoresti irevocabile, prin care sa se fi statuat in mod diferit asupra aceleiasi probleme de drept.

Din hotararile anexate sesizarii in cauza, in numar de 19, pronuntate de doua tribunale din raza teritoriala a Curtii de Apel Galati, nu rezulta indeplinirea acestor conditii.

Astfel, problema de drept evocata in recursul in interesul legii de catre Colegiul de conducere al Curtii de Apel Galati isi gaseste rezolvarea doar intr-o singura hotarare anexata (Incheierea din 12 octombrie 2010, Dosarul nr. 4.599/231/2010, a Tribunalului Vrancea, Sectia civila), prin celelalte hotarari anexate nefiind analizata problema de drept a competentei functionale a sectiilor. In aceste din urma hotarari, problema competentei functionale a fost rezolvata exclusiv pe cale administrativa, nefacand obiect de dezbatere juridica.

Reiese, asadar, ca argumentele cuprinse in sesizare privind conturarea in practica instantelor de judecata a doua opinii privind competenta de solutionare a recursului in materia contestatiei la executare nu se regasesc in continutul hotararilor anexate de catre autorul sesizarii.

Sesizat ulterior de Inalta Curte de Casatie si Justitie in vederea verificarii existentei unei practici neunitare la nivelul tarii, procurorul general al Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie a exprimat si a depus la dosar punctul sau de vedere si a facut un examen jurisprudential referitor la problema de drept in discutie, anexand o serie de hotarari judecatoresti, care ar releva orientari jurisprudentiale diferite in materie.

In legatura cu problema de drept in privinta careia s-a considerat ca instantele nu au un punct de vedere unitar, se constata ca situatiile invocate in sprijinul solicitarii de pronuntare a unei decizii de interpretare a legii nu constituie aspecte de aplicare diferita a vreunei dispozitii legale. De altfel, nici in sesizarea formulata de Colegiul de conducere al Curtii de Apel Galati si nici in punctul de vedere exprimat de procurorul general al Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie nu au fost indicate expres reglementari susceptibile de interpretari diferite. Rezolvarea diferita a chestiunii referitoare la competenta functionala a tribunalelor in solutionarea contestatiei in anulare nu isi are temeiul in niciun text care sa poata fi propus spre interpretare Inaltei Curti de Casatie si Justitie.

Scopul urmarit prin reglementarea institutiei recursului in interesul legii, astfel cum rezulta din prevederile art. 329 din Codul de procedura civila, este acela de a asigura interpretarea si aplicarea unitara a legii de catre toate instantele judecatoresti.

In cauza inasa, asa cum s-a aratat, problema in legatura cu care a fost sesizat Completul competent sa judece recursul in interesul legii nu vizeaza dispozitii ale legii.

Invocarea dreptului temei al prezentei sesizari a principiului specializarii sau a considerentelor unei decizii anterioare, pronuntate in interesul legii de catre Inalta Curte de Casatie si Justitie, constituita in Sectii Unite, asupra unei alte probleme de drept, ca si a dispozitiilor art. 2 din Codul de procedura civila, care reglementeaza competenta materiala (ratione materiae), stabilita atat sub aspect functional (ratione officii), cat si sub aspect procesual, nu este de natura sa atraga incidenta dispozitiilor art. 329 din Codul de procedura civila.

Ceea ce intereseaza in prezenta cauza este ca aspectele sesizate, desi reprezinta o problema practica, reclama, in fapt, absentia unei norme clare si lipsite de echivoc in materie,

insa acestea nu pot fi solutionate prin mijlocul procedural ales, Inalta Curte avand rolul de a asigura interpretarea si aplicarea unitara a legii, iar nu pe acela de a crea norme de drept.

Pe de alta parte, noile dispozitii legale in materie, respectiv cele ale Legii nr. 71/2011 pentru punerea in aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare la momentul solutionarii recursului in interesul legii, acorda o configuratie distincta competentei functionale a tribunalelor.

In consecinta, Inalta Curte constata ca nu sunt indeplinite conditiile prevazute de art. 329 din Codul de procedura civila, astfel cum a fost modificat si completat prin Legea nr. 202/2010.

In raport cu noile reglementari legale incidente si cu evolutia jurisprudentei instantelor nationale in materie, este posibila luarea in examinare a unei alte sesizari, formulate, eventual, dintr-o alta perspectiva.

Pentru considerentele aratate, in temeiul art. 330⁷, cu referire la art. 329 din Codul de procedura civila, astfel cum a fost modificat si completat prin Legea nr. 202/2010,

INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE

In numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul in interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curtii de Apel Galati privind competenta functionala a tribunalelor (civil sau comercial si de contencios administrativ si fiscal) in solutionarea recursului in materia contestatiei la executare propriu-zisa, prevazuta de dispozitiile art. 399 din Codul de procedura civila.

Obligatorie, potrivit art. 330⁷ alin. (4) din Codul de procedura civila.

Pronuntata in sedinta publica astazi, 17 octombrie 2011.

VICEPRESEDINTELE INALTEI CURTI DE CASATIE SI JUSTITIE,
RODICA AIDA POPA

Magistrat-asistent,
Niculina Vrancut